

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

כ"ז חשון תשפ"ב
02 נובמבר 2021

הוצאה לפועל, לשכת צפת
תיק 06-02452-89-6
פסק דין כספי

בפני כב' הרשמת מלכה עוידה עזאם

זוכה 1 - [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

החלטה

בהמשך לדיון שהתקיים ביום 31.10.2021, להלן החלטתי בבקשת החייב בטענת פרעתי :

רקע כללי עובר להגשת הבקשה העיקרית בטענת פרעתי:

החייב ביקש סגירת התיק לראשונה בחודש 08.2020 בהחלטה מיום 24.08.2020 הבקשה כפי שהוגשה נדחתה מאחר ולא צורפו תצהיר, הסכם וקבלות.

החייב חידש בקשתו לאחר מכן וצירף קבלות תשלום שיפורטו בהמשך, אם כי ללא ההסכם.

ההסכם צורף לאחר מכן במהלך חודש 09.2020, החייב טען כי לא נותר חייב לזוכה.

בהחלטה מיום 06.09.2020 הוריתי על העברת הבקשה לתגובת הזוכה.

ביום 24.09.2020 הוגשה תגובת הזוכה, להלן טענותיו :

לטענת הזוכה מדובר בהסכם ג'נטלמני שלא נערך בכתב מעולם, וכי לא הייתה וודאות כי ההסכם יקום, וכי הזוכה נענה לבקשת החייב לשלם 500 ש"ח. החייב יכול לשלם ישירות לתיק ההוצל"פ ולא נדרש מעולם לשלם ישירות לזוכה.

לטענת הזוכה החייב לא היה חייב להמתין לעדכון הזוכה בתיק ההוצל"פ. היו עיכובים בעדכון אמנם לא ננקטו הליכים.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

לטענת הזוכה החייב יש בידיו קבלות והוא עדיין רחוק מלפרוע את החוב, בבקשה לזמן החייב לחקירת יכולת מיום 15.03.2005 החוב עמד אז ע"ס של 117,057 ₪ והסדר התשלומים התחיל רק 14 חודשים לאחר מכן.

הזוכה ביצע עדכונים חלקיים והקטנת קרן חוב בתיק ההוצל"פ בסכום של 61,400 ₪ נכון ליום 03.01.2017 למעשה חסר סכום של 16,400 ₪.

הזוכה צירף רשימת תשלומים וטוען כי סך הכל שולם ע"י החייב עד 23.09.2020 הוא 88,616 ₪. וכי בתיק בוצעו הקטנות בסך 61,400 ₪ ולכן נותר רק לבצע הקטנה ע"ס של 27,216 ₪.

יתרת החוב המעודכנת לטענת הזוכה (נכון למועד הגשת התגובה של הזוכה) היא 188,727 ₪ .
הזוכה מבקש לדחות בקשת החייב.

ביום 09.11.2020 ניתנה התראה לסגור התיק מחוסר מעש תוך 30 ימים, בעקבות ההחלטה הזוכה הגיש בקשה להקטנת חוב בסך 27,216 ₪ וכן תגובה, להלן הטענות :

הזוכה טוען כי סך של 4000 ₪ שולם בשנת 2005 ועודכן בתיק, החייב היה בקשר שוטף עם ב"כ הזוכה לגבי התשלומים החודשיים על פי הצעתו ובקשתו וכן לגבי יתרת החוב.

לטענת הזוכה לחייב ניתנו מספר הזדמנויות להגיע לפשרה בכך שתיעשה לו הנחה וישלם היתרה אולם החייב לא ניצל ההזדמנויות שניתנו לו.

כן הוצעה לחייב הצעת הפשרה מיום 29.01.2017 בפגישה שהתקיימה עפ"י בקשת החייב במטרה להגיע להסדר.

החייב לא פעל על פי ההצעה והמשיך לשלם 500 ₪.

הזוכה מצרף תחשיב הכולל ריבית והצמדה במסגרתו בוצע זיכוי של 4000 ₪ עבור שנת 2005.

וכן נוספו תשלומים של חודש 11-10.2020 וכן שיק עבור חודש 12.2020.

לטענת הזוכה יתרת החוב הינה ע"ס של 122,951 ₪.

בעניין החיוב בהוצאות הזוכה טוען כי הבקשה אינה הוגנת בשל התחשבות הזוכה בחייב, הדברים נעשו בתיאום מלא מול החייב וניתנו לו לא פעם הצעות פשרה והתשלומים מול הזוכה נעשו לרצונו של החייב, כ"כ טוען הזוכה כי עפ"י החוק החייב בעצמו יכול לעדכן תקבולים בהוצל"פ.

הזוכה ציין כי מוכן לוותר על 25% מיתרת החוב באם החייב ישלם עד 01.03.2021 ה 755 שנתרו.

הזוכה צירף מכתב מיום 10.02.2006 של החייב בנוגע לתשלומים, וכן סיום פגישה מיום 29.01.2017 שלהלן:

[illegible]

37/1/7923 - 2nd lot. 1
20 10000 - 2nd lot

Calvin Grant 5/4 3/4 .2
11,000.000 to Los Angeles

14.17 3R 9glo ~~to~~ 27300 . 3

12.17.51

received from mother's money
pulling for each one 500 →
• 1939 ages 19/20/21

Ch. 1

החייב ציין תשלומים ששילם בכל שנה וצירף אסמכתאות. להלן פירוט הקבלות שצורפו:

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

תאריך	סכום	לטובת...	מס' קבלה
22.6.2005	2500 ₪	שירות המבחן	17378639
1.11.2005	500 ₪	שירות המבחן	22352017
7.12.2005	500 ₪	שירות המבחן	22358089
9.3.2006	500 ₪	שירות המבחן	19633767
7.9.2005	500 ₪	שירות המבחן	17370388

שיקים:

תאריך	סכום	לטובת...	מס' שיק
20.12.2007	400 ₪	שירות המבחן	5574938
20.1.2008	400 ₪	שירות המבחן	5574939
20.2.2008	400 ₪	שירות המבחן	5574940
20.3.2008	400 ₪	שירות המבחן	5574941
20.4.2008	400 ₪	שירות המבחן	5574942
20.5.2008	400 ₪	שירות המבחן	5574943
20.1.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.2.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.3.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.4.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.5.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.6.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.7.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.8.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.9.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.10.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.11.2019	500 ₪	שירות המבחן	
20.12.2019	500 ₪	שירות המבחן	
25.3.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575084
25.4.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575085
25.5.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575086
25.6.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575087
25.7.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575088
25.8.2009	500 ₪	שירות המבחן	5575089
25.11.2009	500 ₪	שירות המבחן	5574991
25.10.2009	500 ₪	שירות המבחן	5574990
25.12.2009	500 ₪	שירות המבחן	5574992
9.6.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.7.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.8.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.9.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.10.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.11.2010	500 ₪	שירות המבחן	
9.12.2010	500 ₪	שירות המבחן	
20.1.2013	500 ₪	שירות המבחן	
20.2.2013	500 ₪	שירות המבחן	

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

	ש"ח 500	20.3.2013
	ש"ח 500	20.4.2013
	ש"ח 500	20.5.2013
	ש"ח 500	20.6.2013
	ש"ח 500	20.7.2013
	ש"ח 500	20.8.2013
	ש"ח 500	20.9.2013
	ש"ח 500	20.10.2013
	ש"ח 500	20.12.2014
	ש"ח 500	20.1.2015
	ש"ח 500	20.3.2020
	ש"ח 500	20.4.2020
	ש"ח 500	20.5.2020
	ש"ח 500	20.6.2020
	ש"ח 500	20.7.2020
	ש"ח 500	20.8.2020
	ש"ח 500	20.9.2020
	ש"ח 500	20.10.2020
	ש"ח 500	20.11.2020
	ש"ח 500	20.12.2020

קבלות בגין פיקדון (השיקים) :

מס' קבלה 5994 - 5,000 ש"ח. (שישיקם בשנת 2012)

מס' קבלה 8436 - 6,000 ש"ח (שישיקם בשנת 2019)

מס' קבלה 8592 - 6,000 ש"ח . (שישיקם בשנת 2020).

ביום 07.01.2021 כבי' הרשם לנגה ומבלי לקבוע מסמרות העמיד החוב בתיק ע"ס של 122,951 ש"ח נכון ליום 30.11.2020 ונתן לחייב 65 ימים להגיש בקשה סדורה בטענת פרעתי.
לאחר מכן ביום 14.03.2021 הוגשה בקשת החייב בטענת פרעתי, ובה אתמקד.

להלן הטענות :

טענות החייב:

החייב טוען כי קרן החוב בפתיחת התיק בסך של 39,755 ש"ח בשנת 1995.

החייב טוען כי הגיע להסדר עם ב"כ הזוכה כי ישלם סך של 2500 ש"ח מקדמה ותשלום קבוע של 500 ש"ח עד לפירעון החוב.

החייב טוען כי פעל בהתאם, ביום 22.6.2005 שילם החייב 2,500 ש"ח, ומאז עד ליום 31.12.2020 שילם סך של 500 ש"ח מידי חודש.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

החייב טוען כי כאשר גילה כי יתרת חובו בתיק עומדת על סך של כ- 200,000 ₪ וזאת לאחר כ 15 שנה שמשלם תשלום חודשי בסך של 500 ₪, פנה החייב בבקשה לתיק לסגור את התיק והזוכה לא עדכן את ההסדר אליו הגיעו הצדדים וכן לא ביצע הקטנות בתיק ההוצל"פ.

החייב טוען כי הזוכה פעל בחוסר תום לב מוחלט בעודו מקבל כסף מידי חודש ולא מדווח את מלוא התשלומים אשר שילם החייב ללשכת הוצל"פ. כך נוצר מצב בו התיק צבר ריביות עתק.

החייב טוען כי הזוכה פעל בניגוד מוחלט לתקנה 17א (א) וכן לפי סעיף 19א (א) לחוק ההוצאה לפועל.

החייב טוען כי הזוכה קיבל התראה על סגירת תיק מחוסר מעש והגיב ביום 13.7.2011 כי בכוונתו לנקוט הליכים וזאת על מנת שלא ייסגר התיק.

החייב טוען כי שילם את חובו לזוכה.

החייב צירף תצהיר לבקשה.

ביום 25.03.2021 הוגשה תגובת הזוכה לטענות פרעתי. טענות הזוכה:

הזוכה מבקש לדחות את בקשת החייב לסגירת התיק בטענת פרעתי ולחייבו בהוצאות ושכ"ט עו"ד.

הזוכה טוען כי נטל השכנוע בטענת פרעתי עפ"י סעיף 19 לחוק ההוצל"פ, מוטל על החייב.

הזוכה טוען כי התשלומים ששילם החייב על חשבון החוב הוזנו באיחור אולם הם עודכנו בערכם הראלי שלא נגרם כל נזק לחייב שהרי החוב בתיק ההוצל"פ הוקטן באופן ראלי ביחד לתשלומים ששולמו בצירוף הצמדה וריבית כחוק.

הזוכה טוען כי החייב בבקשתו אינו מפרט כיצד פרע את חובו למעט התשלומים החודשיים שפורטו, אשר אין בהם כדי לכסות החוב וזאת ועוד החייב לא חלק על דו"ח החישוב שצורף לתצהיר הזוכה, ולתגובת הזוכה לבקשה למחיקה מחוסר מעש.

הזוכה טוען כי הזוכה פעל במרץ ונקט הליכי גבייה נגד החייב לרבות עיקולים ועיקולי צד ג' ופקודות מאסר רבות, שלא הביאו לגביית החוב, בנוסף זומן החייב לחקירות יכולת מהם למד הזוכה כי החייב מסובך בחובות של מאות אלפי שקלים.

הזוכה טוען כי בנסיבות הקיימות ולאחר שהליכי הגבייה לא עלו יפה, החליט הזוכה להיענות להצעת החייב ביוני 2005 ולשלם את החוב בתשלומים חודשיים של 500 ₪ בחודש, אלא שאז חוב החייב שנפתח בשנת 1995 על כ- 39,750 ₪ עמד על כ- 117,000 ₪.

הזוכה טוען כי המשך הליכי גביה, היו גורמים להתעללות ופגיעה קשה בחייב ובמשפחתו, והתנהגות בחוסר תום לב אף אן עסקינן במימוש זכות חוקית.

הזוכה טוען כי הליכי הגבייה התנהלו עפ"י הסדר התשלומים שנעשו עפ"י בקשת החייב והחייב היה מודע לכך שפירעון החוב בתשלומים של 500 ₪ לא יביא להקטנת החוב והוא ימשיך לצמוח בשל האינפלציה שהייתה באותן שנים והריבית המחויבת בחוק.

הזוכה טוען כי לא ניתן לטעון כלפי הזוכה כי ראה בתיק ההוצל"פ "תכנית חיסכון" שהרי הסדר התשלומים נעשה לבקשת החייב תוך התחשבות במצבו הכספי הקשה ונמשך עד סוף שנת 2020.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

הזוכה טוען כי הוא הציע מפעם לפעם לחייב לחסל את החוב תוך ויתור מצדו על חלק נכבד מהחוב, החייב מצרף הצעה מיום 19.1.2017, אשר לא נענתה.

הזוכה טוען כי התנהלות הזוכה בתיק הייתה בהתחשבות מרבית בחייב ובתום לב נכון שלא בוצעו דיווחים שוטפים על התקבולים, אולם הדבר נעשה בתום לב וללא כוונת זדון. הזוכה טוען כי עסקינן בהתנהלות של הבנה תוך קשר שוטף עם החייב שבידו קבלות על כל תשלום ותשלום תוך מסירת מידע על מצב החוב בתיק בכל עת שביקש.

הזוכה טוען כי עדכון התשלומים בתיק יכול היה להיעשות גם ע"י החייב, שבידו הקבלות על התשלום, לא נגרם כל נזק כספי או אחר, מכל מקום לא נגרם כל נזק לחייב בשל אי דיווח במועד על התקבולים שהרי לא ננקטו נגדו הליכים במשך כל תקופת הסדר התשלומים.

הזוכה טוען כי החייב לא הרים הנטל המוטל עליו ולא הוכיח כי פרע את חובו בתיק, מאידך גרירת החוב בשל הענות לבקשת החייב להסדר תשלומים בסכום נמוך פגעה בזוכה שלא היה יכול לממש את זכויותיו הכספיות לפעילות העסקית ותמיד היה קשוב ונכון להגיע להסדר שלא נענתה ע"י החייב על כן מבקש הזוכה לדחות את בקשת החייב ולחייבו בהוצאות.

הזוכה צירף תצהיר והעלה טענות כלהלן:

הזוכה מצהיר כי החייב טרם שילם את מלוא חובו בתיק והוא נותר חייב נכון ליום 30.11.2020 סך של 122,951 ₪. הזוכה מפרט סכומים שלהלן:

1. 2500 ₪ ביום 22.6.2005.
2. 500 ₪ ביום 7.9.2005.
3. 500 ₪ ביום 1.11.2005.
4. 500 ₪ ביום 1.12.2005.

הזוכה טוען כי סכומים אלה עודכנו בתיק הוצל"פ עפ"י מכתבו של החייב ביום 10.2.2006 ובקשתו לביטול חקירת היכולת שהייתה קבועה ל- 12.3.2006, וכך נעשה חקירת היכולת אכן בוטלה.

הזוכה טוען כי החייב שטען כי פרע את חובו מוטלת עליו ההוכחה ונטל השכנוע.

הזוכה טוען כי במקרה זה מאחר והואיל והתשלום היה בשיקים חודשיים של 500 ₪ כל אחד, אין יותר פשוט מלהזמין צילום השיקים מחשבון הבנק של החייב.

הזוכה טוען כי החייב לא ראה בכך צורך הואיל והוא מחזיק בידו את שובלי השיקים וממסרי תשלום שביצע בבנק הדואר ואת הקבלות שקיבל בעת הפקדת השיקים הדחויים.

הזוכה טוען כי עסקינן בפסק דין נגד החייב, בסכום של כ- 43,000 ₪ בגין נזק שנגרם לזוכה ע"י החייב אשר בגינו סגר הזוכה את העסק וכמעט הגיע לפשיטת רגל.

הזוכה טוען כי פתח נגד החייב תיק בהוצל"פ לגביית החוב בפסקי הדין, בוצעו הליכי גבייה רבים נגד החייב כולל עיקולים פקודות מאסר וחקירות יכולת, במשך שנים הצליח החייב להתחמק מהתשלום.

הזוכה טוען כי באותם שנים שבין פתיחת התיק ועד להסדר התשלומים הייתה אינפלציה גדולה וביחד עם הריבית החוקית שמגיעה בהליכי הוצל"פ נכון למועד חקירת היכולת במרס 2006, הסכום גדל באופן משמעותי והגיע ל כ- 117,000 ₪.

הזוכה טוען כי היה יכול והמשיך ולרדוף את החייב ולשבש לו את החיים, אך החליט הזוכה לתת לו צ'אנס ולהגיע איתו להסדר התשלומים נוח כפי שהוא ביקש בסכום של 500 ₪ לחודש,

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

באותו מועד הוסבר לחייב שהסכום הזה לא יקטין את החוב בתיק, כי הריבית וההצמדה המצטברות עולים על הסכום החודשי שהוא משלם.

הזוכה טוען כי עשה עם החייב הסכם אישי שאינו חוסה תחת לשכת הוצל"פ, וכל עוד והחייב עמד בתשלומים לא נקט נגדו שום הליך גביה ואף חקירת יכולת.

הזוכה טוען כי אחת הפגישות שנעשה ניסיון להסדר פשרה לטובת החייב התקיימה ביום 29.1.17 בה עודכן החייב על יתרת חובו בסך כ- 164,000 ₪ ונתנה לו הצעה פשרה מפליגה לשלם 100,000 ₪ ולוותר על 64,000 ₪ שלא מומשה.

הזוכה טוען כי לא ראה בחוב תכנית חיסכון, התחשב במצבו של החייב אשר היו לו חובות רבים נוספים.

הזוכה טוען כי כל הבקשות שהגיש החייב עד עתה לא טען שהוא פרע א החוב אלא ביקש לחייב אותו בהוצאות בגין אי דיווח להוצל"פ על התשלומים ששילם.

הזוכה טוען כי בבקשה זו טוען החייב שהוא שילם את כל חובו, ומצרף העתק התשלומים ששלם ישירות לבאי כוח הזוכה, אלא שאין בכך כדי לשלם את מלוא החוב.

הזוכה טוען כי החייב לא חלק על חישוב בו פורטו התשלומים ששילם כשהם צמודים ונושאים ריבית ולא הצביע על תשלומים נוספים ששולמו על ידו לפיכך יתרת חובו עומדת בסך 122,951 ₪.

לפי כך מבקש הזוכה לדחות את טענת פרעתי של החייב.

ביום 19.04.2021 הוגשה תשובת החייב, טענות החייב בכתב התשובה :

החייב טוען כי מדובר בזכה חסר תום לב שניצל חולשתו של החייב אשר אינו בקיא בחוק.

החייב טוען כי מעבר לתשלומים אשר הצהיר הזוכה בהוצאה לפועל ישנם תשלומים אשר לא דיווח הזוכה עדין ובהתאם על כן ניתנה תגובה שבטעות נסרקה חלקה.

החייב טוען כי התחשיב אותו צירף הזוכה בו הטעה ובו נרשם כי תאריך סיום החישוב בכל פעם תאריך אחר כאשר בפועל יש לבצע את החישוב עד ליום הגשת תגובתו של הזוכה.

החייב טוען כי יתכן הזוכה ייהנה מריבית והצמדה לאורך כל התקופה ואילו החייב על שתשלומיו ייהנה במקרה הטוב מריבית והצמדה לפי שיקולו של הזוכה.

החייב טוען כי נטל ההוכחה הינו על הזוכה מאחר שהוא שבחר לא לדווח לתיק על התשלומים אותם קיבל מהחייב במשך השנים וצבר לעצמו "תכנית חיסכון" וכי יש להשיט עליו גם הוצאות.

החייב טוען כי מאזן הכוחות, מצד אחד החייב לאורך כל הדרך לא היה מיוצג ולא ידע באופן ההתנהלות מול ההוצל"פ ומצד שני הזוכה היה מיוצג לאורך כל הדרך וחרף ייצוגו לא פעל להקטנת החוב מידי חודש.

החייב טוען כי על הזוכה מוטלת החובה לבצע את החישוב של התיק באם לטענתו נותרה יתרת חוב.

החייב טוען כי מדובר בתיק שנפתח על קרן חוב בסך של 39,755 ₪ כאשר החייב שילם עד כה למעלה מ- 100,000 ₪.

על כן מבקש החייב להורות על סגירת התיק בטענת פרעתי.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

החייב מפרט תשלומים חסרים כלהלן:

חסרים התשלומים הבאים:

א. שנת 2005

08.08.2005 תשלום ע"ס 500 ₪.

07.12.2005 תשלום ע"ס 500 ₪.

04.11.2005 תשלום ע"ס 1000 ₪.

ב. שנת 2006

23.01.2006 תשלום ע"ס 500 ₪.

10.02.2006 תשלום ע"ס 500 ₪.

09.03.2006 תשלום ע"ס 500 ₪.

10.04.06 תשלום ע"ס 500 ₪.

ג. שנת 2007

20.07.2007 תשלום ע"ס 500 ₪.

ד. שנת 2009

25.01.209 תשלום ע"ס 500 ₪.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ה. שנת 2009: 25.02.2009 תשלום ע"ס 500 ₪

ה. שנת 2009: 25.05.2009 תשלום ע"ס 500 ₪

ז. שנת 2010:

ז. שנת 2010: 25.04.2010 סך של 500 ₪

ז. שנת 2010: 25.05.2010 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011:

ח. שנת 2011: 20.01.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.02.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.03.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.04.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.05.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.06.2011 סך של 500 ₪

ח. שנת 2011: 20.07.2011 סך של 500 ₪

ט. שנת 2015:

ט. שנת 2015: 20.10.2015 סך של 500 ₪

ט. שנת 2015: 20.11.2015 סך של 500 ₪

החייב טוען כי מעבר לתשלומים ששולמו לזוכה ישנם מספר תשלומים בודדים אשר מומשו מעיקולים.

החייב טוען כי בתגובתו של הזוכה מציין כי יתרת חובו של החייב הינו סך של 122,951 ₪ לא ברור לחייב מהיכן לקח מספר זה.

החייב טוען כי לזוכה היו מספר הזדמנויות להודיע להוצל"פ על ההסדר מול החייב אך הזוכה פעל באופן חסר תום לב כדי הטעייה בכך שמדי כמה שנים היה מבצע עיקולים בתיק על מנת שהתיק לא ייסגר מחוסר מעש ויתרה מזאת אף הגיש תגובתו בתיק כי עומד לבצע פעולות.

דיון והכרעה :

בפתח ההחלטה אציין כי הצדדים וויתרו על חקירת המצהירים בדיון.

בתיק זה נפתח בשנת 1989 לביצוע פסק דין כספי. ראוי לציין כבר עתה כי לא ברורה לי טענת החייב שלפי תדפיסי ההוצל"פ התיק נפתח ב- 1995, עיון פשוט בתיק ההוצל"פ מעלה כי התיק פתוח מיום 20.12.1989.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

כ"כ, בתיק לא סרוקים מסמכי פתיחת התיק, אמנם אין מחלוקת כי קרן החוב עמדה על כ- 40,000 ש"ח, טענה זו נטענה ע"י שני הצדדים.

טענת פרעתי המסגרת הנורמטיבית:

1. העניין המובא בפני רשם הוצאה לפועל לדיון בטעת "פרעתי", עניינו דיון בטענת החייב כי מילא אחר פסק-הדין או שאיננו חייב עוד למלא אחריו. כלומר החיוב המבוצע בחליכי ההוצאה לפועל, כבר בוצע בפועל. על פי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, טענת "פרעתי" יכולה להתבסס על שתי מערכות של עובדות:

האחת, החייב שילם את הסכום שנפסק בפסק הדין.
השנייה, החייב איננו חייב עוד למלא אחר פסק-הדין, כגון שהזוכה ויתר על זכותו לפי פסק הדין, או שאינו חייב עוד למלא אחריו.

2. על החייב להראות בטענותיו כי מילא אחרי הוראות פסק הדין או כי איננו חייב עוד למלא אחר הוראות אלה. טענות החייב במסגרת סעיף 19(א) לחוק, עניינן תשלומים או אירועים, ששולמו, או אירעו לאחר מתן פסק הדין.

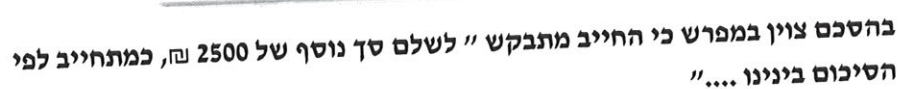
3. נטל השכנוע בטענת פרעתי, על פי סעיף 19, קבוע ומוטל תמיד על החייב. נטל זה הינו נטל ראשוני והוא אינו עובר אל הזוכה לעולם, מכיוון שהמוציא מחברו עליו נטל הראיה (ראו "רעא 3149/06 בית מימון מוצרי חשמל בע"מ נ' קלינטון סחר בינלאומי 2000 בע"מ" (פורסם בנבו), 1.11.2006); רע"א 5438/09 עו"ד יוסף גרוסמן נ' שמואל אסי אסלן, פורסם בנבו, 19.11.09; דוד בר-אופיר, הוצאה לפועל הליכים והלכות, 189 (2008) (להלן: בר-אופיר)). במהלך הדיון יכול לעבור אל הזוכה, הנטל המשני של הבאת ראיות לסתור, "זאת כאשר החייב מביא למשל מסמכים אשר תומכים לכאורה בטענותיו. ולנוכח מצב דברים כזה, צריך הזוכה להראות כי פני הדברים שונים ממה שהם נראים על פי טענת החייב" (בר-אופיר, עמ' 189). אך חשוב לזכור כי גם במצב דברים זה נטל השכנוע העיקרי הראשוני מוטל על כתפי החייב, ובמה דברים אמורים? אם בסוף הדיון עדיין נשאר ספק באשר לביצוע או אי-ביצוע פסק הדין, או כאשר כפות המאזניים באשר לעובדות הן מעוינות, מוכרע הדין לרעת הצד שעליו מוטל נטל השכנוע, קרי, החייב במקרה של טענת פרעתי. כפי שציין בית המשפט העליון:

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

"אין צורך לומר, שחשיבותה המיוחדת של קביעת נטל השכנוע היא בכך: שאם בסוף המשפט העריך השופט שההוכחות של הצדדים הן שקולות ומאוזנות, כי אז יכריע את הדין לרעת הצד הנושא בנטל השכנוע" ("דנ 4/69 נוימן ובנין חברה לביטוח בע"מ נ' כהן, פ"ד כד(2) 291, 229 (1970). ראו גם "עפ 28/49 זרקא נ' היועץ המשפטי לממשלת ישראל, פ"ד ד 504 (1950); יעקב קדמי על הראיות חלק שלישי 1505 (מהדורה משולבת ומעודכנת, 2003); בר-אופיר, עמ' 189).

4. החייב טוען כי אינו חייב עוד לזוכה וכי דין התיק להיסגר, החייב צירף הסכם מיום 04.05.2006 על פיו הוסכם לשלם סך של 2500 ₪ וסך של 500 ₪ מידי חודש, בזו הלשון:

ההסכם חתום בחותמת ב"כ הזוכה.

מפנה לדברי ב"כ הזוכה בפרוטוקול הדיון כלהלן בעמ' 2:

"אני אגש לטענות שנטענות מסי התיק מעיד על מועד פתיחתו שזה 02452 שנת 89 התיק נפתח בשנה זו על כ 40,000 ₪. ההסדר שנעשה לקראת החייב נעשה ב 06/2005 17 שנה לאחר שהתיק נפתח. התיק הוא בעצמו טוען לא שולם עד אז..."

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

משמעו הזוכה מודה שכן היה הסדר תשלומים.

ובהמשך בעמ' 2-3 לפרוטוקול:

..17 שנה לאחר שהתיק נפתח. התיק הוא בעצמו טוען לא שולם עד אז. התיק צבר ריביות והצמדה מטורפים אני מסכים כי הוא לא שולם. הזוכה המסכן הזה מדובר בתיק אזרחי שהתחיל ב 87 הבנאדם פשט רגל בעקבות הדבר הזה. בא אל ב"כ הזוכה החייב ואומר אין לי אפשרות אני מסובך בחובות אני מבקש תעשו לי טובה אני יכול לשלם כל חודש 500 ₪ כאשר החוב בסה"כ עומד על כ 170,000 ₪. מסכים ברוב טובו להענות לבקשה והולך לקראתו. מאז הוא מקבל טיפין טיפין של 500 ₪ נוהג בתום לב מוחלט, לא עושה עיקולים ומקבל את הבקשה. כאשר הצקים נשלחו כל הזמן בדאר שהם מתעכבים ולא מגיעים לא נוקטים נגדו בהליכים כי מכירים את המצב שלו. בא ב"כ החייב, ואומר הוא פתח לו תוכנית חיסכון. איזה אדם שחייבים לו סכום כזה מסכים ללכת לקראת החייב מה הוא יכול לעשות הזוכה מ 500 ₪ לחודש. מה ההגיונות האמיתית? הרי ההסדר הזה לא הוגש להוצל"פ ולא קיבל אישור הוצל"פ זה היה הסכם ג'נטלמני. הזוכה מכבד את ההסכם הזה ומסכים לא לנקוט בהליכים אגרסיביים לגביה והיום מלקים אותו נותנים לו כביכול מלקות על זה שהוא לאל נקט בהליכים אגרסיביים לגביה כאילו עשה תוכנית חסכון..."

שוב בעמ' 4 נטען כי, אין חשש כי היה תשלום של החייב שלא קיבל עליו זיכוי.

5. משמעו, הסכמות אכן היו בין הצדדים לכל הפחות החל משנת 2005 בהתאם לקבלות שצורפו ולטענות שני הצדדים.

6. עד לשנת 2005 החייב בעצמו מודה כי לא שולם דבר על יד ובהקשר זה סבורה אני כי הסכמת החייב הינה סוג של הודאה בעצם קיום החוב. אעיר כי, בשום שלב, לא היה ברור מה סכום ההסדר.

7. להלן פירוט התשלומים ששילם החייב לפי הקבלות שצורפו על ידו לבקשה :

תאריך	סכום	לטובת...	מס' קבלה
22.6.2005	2500 ₪	[REDACTED]	17378639
1.11.2005	500 ₪	[REDACTED]	22352017
7.12.2005	500 ₪	[REDACTED]	22358089
9.3.2006	500 ₪	[REDACTED]	19633767
7.9.2005	500 ₪	[REDACTED]	17370388

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

שיקים:

מס' שיק	לטובת...	סכום	תאריך
		400 ₪	20.12.2007
5574938		400 ₪	20.1.2008
5574939		400 ₪	20.2.2008
5574940		400 ₪	20.3.2008
5574941		400 ₪	20.4.2008
5574942		400 ₪	20.5.2008
5574943		400 ₪	20.1.2019
		500 ₪	20.2.2019
		500 ₪	20.3.2019
		500 ₪	20.4.2019
		500 ₪	20.5.2019
		500 ₪	20.6.2019
		500 ₪	20.7.2019
		500 ₪	20.8.2019
		500 ₪	20.9.2019
		500 ₪	20.10.2019
		500 ₪	20.11.2019
		500 ₪	20.12.2019
		500 ₪	25.3.2009
5575084		500 ₪	25.4.2009
5575085		500 ₪	25.5.2009
5575086		500 ₪	25.6.2009
5575087		500 ₪	25.7.2009
5575088		500 ₪	25.8.2009
5575089		500 ₪	25.11.2009
5574991		500 ₪	25.10.2009
5574990		500 ₪	25.12.2009
5574992		500 ₪	9.6.2010
		500 ₪	9.7.2010
		500 ₪	9.8.2010
		500 ₪	9.9.2010
		500 ₪	9.10.2010
		500 ₪	9.11.2010
		500 ₪	9.12.2010
		500 ₪	20.1.2013
		500 ₪	20.2.2013
		500 ₪	20.3.2013
		500 ₪	20.4.2013
		500 ₪	20.5.2013
		500 ₪	20.6.2013
		500 ₪	20.7.2013
		500 ₪	20.8.2013
		500 ₪	20.9.2013
		500 ₪	20.10.2013
		500 ₪	20.12.2014

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ע"ד חזקיהו	500 ₪	20.1.2015
קידום המלך	500 ₪	20.3.2020
ע"ד חזקיהו	500 ₪	20.4.2020
קידום המלך	500 ₪	20.5.2020
קידום המלך	500 ₪	20.6.2020
קידום המלך	500 ₪	20.7.2020
קידום המלך	500 ₪	20.8.2020
קידום המלך	500 ₪	20.9.2020
קידום המלך	500 ₪	20.10.2020
קידום המלך	500 ₪	20.11.2020
קידום המלך	500 ₪	20.12.2020

קבלות בגין פיקדון (השיקים) :

מס' קבלה 5994 - 5,000 ₪. (שישקים בשנת 2012)

מס' קבלה 8436 - 6,000 ₪ (שישקים בשנת 2019)

מס' קבלה 8592 - 6,000 ₪ . (שישקים בשנת 2020).

חלק מהסכומים הנ"ל צורפו עבורם קבלות , וחלק לא.
ערה אני לחלוף הזמן ולנזק הראייתי שנגרם לחייב , מדובר בסכומים מלפני הרבה שנים.

8. הזוכה בעצמו טוען כי החייב עד ליום 23.09.2020 שילם סך של 88,616 ₪ . יוער כי לאחר מכן בוצעו תשלומים נוספים ע"י החייב.

9. בתגובה מיום בתגובה מיום 03.11.2020, בסעיף 10 לתגובת הזוכה נטען כלהלן :

10. קיזוז הסכומים ששלם מעודכנים עם ריבית והצמדה עומדים על הסך 96,580 ₪, ויתרת חובו של החייב נכון להיום הינה 122,951 ₪

10. בחודש 01.2021 נקבע "י כב' הרשם לנגה כי החוב נכון ליום 30.11.2020 יעמוד ע"ס של 122,951 ₪ תוך מתן ארכה לחייב להגיש בקשה סדורה בטענת פרעתי.

משמע, הזוכה מודה כי עד 11.2020 למעשה החייב שילם סך של 96,580 ₪ כולל ריבית והצמדה לשיטתו.

11. נקודת המוצא, ועל זה אין כלל מחלוקת, שהיה הסכם בין הצדדים לתשלום החוב בתשלומים חודשיים ע"ס של 500 ₪ , טענות הזוכה כי מדוע תיק שנפתח בשנת 1989 ע"ס של 40,000 ₪ שהזוכה

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

הסכים לקבל 500 ₪ לחודש אינה פוטרת את הזוכה מחובת הדיווח ואין משמעה שלא היו הסכמות שעה שהזוכה הסכים למתווה מעין זה.

12. אין מחלוקת כי החייב לכל הפחות שילם הסך שצוין בסעיף 10 לתגובת הזוכה, ופה שלא בשולי החלטה זו, אעיר כי אכן לא הוגש תחשיב נגדי ע"י החייב, אמנם החייב טען לאורך כל הדרך שיש לסגור את התיק וכי אינו חייב עוד ללשם לזוכה.

13. עולה השאלה אפוא, האם החייב עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו ?? והאם החייב הוכיח כי פרע את החוב? והאם התשלומים ששולמו על ידי החייב במועד בו שולמו מהווים סילוק מלא ומוחלט של פסק הדין ??

השאלה העומדת בפניי אפוא היא :

האם החייב הרים את נטל ההוכחה בטענת פרעתי והאם התשלומים ששולמו על ידו במועד בו שולמו מהווים סילוק מלא של החוב נשוא ההסכם שנערך בין הצדדים בים אם הוא בכתב או בעל פה? האם הנטל המשני עובר לכתפי הזוכה להבאת ראיות לסתור במקרה הזה?

14. כדי לענות על השאלה הראשונה באם החייב חייב עוד למלא אחרי פסק הדין יש לבדוק התנהלות הזוכה בתיק.

מפנה לדברי ב"כ הזוכה בפרוטוקול הדיון בעמ' 4 לפרוטוקול :

" הסנקציה נכון שלא בוצע עדכון במועד, לא בוצע דיווח במועד על התשלומים אבל, צריך להבין דבר אחד מאחר שאנחנו עשינו את הדברים באופן פרונטאלי בצורה הגונה ומסודרת ועובדה היא שכל השנים לא נעשה שום הליך לא ביקשנו הגדלה של הסכום ולא חקרנו אותו החייב הגיע מדי פעם למשרד ויש שם תיעוד של מפגש או שניים שיש בפני גברתי כדי לנסות ללכת לקראתו וללכת להסדר ונתנו לו הצעות נכבדות להגיע להסדר למשל התגובה שלנו צרפנו מ 2017 כמה יש יתרה וכמה מסכימים לסלק את החוב. הסכמנו להעמיד את החוב על 110,000 במקום 164,000 ₪ וזה היה בתוקף ל 3 חודשים והוא לא עמד בזה הוא לא בא ואמר רבותי מה שאני רוצה לאמר זה דווקא מקרה לא רגיל שלא צריך ללכת במשקפים המשפטיות של זוכה וחייב יש פה התנהלות של מעל ומעבר בתום לב. אני רוצה להדגיש עוד דבר גם בבקשה של חברי הוא ציטט את סעיפי התקנות שמתייחסות לאי עדכון הוא לא הזכיר בחצי מילה את הנושא של ריביות והצמדות. הסנקציה היא

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

חיוב בהוצאות. אני מבקש מכבוד הרשמת זה מקרה שמתבקש לא לחייב בהוצאות לא היה וויכוח עם החייב. נכון החוב ארוך."

15. הזוכה בעצמו מודה כי לא דיווח על התשלומים במועד.

אין מחלוקת, כי הזוכה לא דיווח על התקבולים בזמן אמת לתיק כלל וכלל לאורך השנים. אין מחלוקת כי הזוכה לא פעל בהתאם לסעיף 19א וסעיף 19ב לחוק ההוצאה לפועל, ולמעשה הסכום המשיך לצבור הפרשי ריבית והצמדה שלא בצדק.

להלן עמדת הפסיקה :

כך נקבע בפס"ד ת"א (אילת) 20438-11-17 יגאל מאמוס נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ
ניתן ביום 02.09.2020 :

" אפתח בכך שהנני מסכים עם טענתו העיקרית של התובע עליה מושתת התביעה בכללותה, ולפיה הנתבעת פעלה שלא כדין בעת שלא דיווחה ללשכת ההוצאה לפועל על כך שהתובע פרע את חובו. אין חולק על כך שהתובע שילם את מלוא את חובו לנתבעת בשנת 2006, אולם הנתבעת לא עדכנה ולא דיווחה על כך להוצאה לפועל, וסכום החוב צבר הפרשי הצמדה וריבית, עד שבשנת 2017 הבהירה הנתבעת את טעותה ותיק ההוצאה לפועל נסגר. גם בהביאי בחשבון כי סעיף 19ב לחוק ההוצאה לפועל המטיל חובה על הזוכה לדווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל הסכם ואו תשלום על חשבון החוב נכנס לתוקף ביום 16.9.2012 ואינו חל על ענייננו, חובת הדיווח ויידוע ביחס לתקבולים אותם קיבל נושה ישירות לידי ו עוד מידי החייב בתיק הוצאה לפועל הייתה קיימת לפני אותו תיקון, והיא נגזרת בין היתר מהוראות תקנה (א) 17 לתקנות ההוצאה לפועל, התשי"ס-1979, הקובעת שזוכה ידווח על כל תקבול שקיבל על חשבון החוב שלא באמצעות לשכת ההוצאה לפועל ובתוך 7 ימים מיום קבלתו, וכן מחובת תום הלב בה מחויב כל מתדיין כלפי יריבו".

16. יוער כי תכלית סעיפים 19א ו-19ב היא להבטיח שהחוב בתיק ההוצאה לפועל ישקף את גובה החוב האמתי ולמנוע נקיטת הליכים שלא לצורך נגד החייב, לעשות סדר בתיק ולחסוך מחלוקות עתידיות מיותרות.

17. משמעו, התנהלות הזוכה שלא דיווח על קבלת התקבולים ולא הקטין את החוב בזמני אמת הביא לידי תפיחת החוב שלא בצדק, התנהלות העולה כדי חוסר תום לב בניהול הליכי הוצאה לפועל.

על עקרון תום הלב ראה : ע"א 1191/05 אגוזי נועם נ' בנק דיסקונט סניף ראשי ת"א, כתבה כבוד השופטת י.שטופמן, כי :

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

" עקרון יסודי בשיטתנו המשפטית, מחייב כי צד המחזיק בזכות כלפי רעהו, יפעל למימוש זכות זו בתום לב, בגדרי עקרון תום הלב, ההולך וכובש מקום כעיקרון על בשיטתנו המשפטית. חובת תום הלב איננה מצטמצמת, אך ורק לשאלת נסיבות פתיחתו של הליך ההוצל"פ או לפירעונו של החוב. חובת תום הלב חולשת גם על אופן ניהולם של ההליכים בפני ראש ההוצל"פ. עקרון תום הלב בניהול הליכי ההוצאה לפועל, מחייב את הזוכה בתיק ההוצאה לפועל, לפעול, באופן סביר, לקבלת סעד המימוש בהליכי ההוצאה לפועל, ואין הוא יכול " לישון על זכותו " זו עד קץ כל הימים. אכן חוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 מורה כי על הליכי הוצאה לפועל לא תחול התיישנות, ברם, אין בכך בכדי לפטור את הזוכה מחובתו לחתור לסיומו של הסכסוך בין הצדדים, ולפירעון החוב בתיק ההוצל"פ. תיק ההוצאה לפועל אינו יכול לשמש " תוכנית חיסכון", אשר תמתין לזוכה פרק זמן ממושך, ללא נקיטת הליכים, תוך צבירת הפרשי הצמדה וריבית."

18. יתירה מזו, בתיק לא ננקטו הליכים משך תקופות ארוכות ושונות ואכן בצדק נשלחה התראה לזוכה לפני סגירת התיק מחמת חוסר מעש, חוסר המעש שהינו בעקבות תשלומים משולמים לזוכה מחוץ לתיק ללא ידיעת לשכת ההוצל"פ מהווה התנהלות לא הוגנת, לא סבירה, לא מידתית ובחוסר תום לב דבר שהביא לכך שהחוב המשיך לצבור הפרשי ריבית והצמדה כאמור.

19. הזוכה בשנת 2011 דיווח כי הוא ינקוט בהליכים, עמדת הזוכה לא ברורה לי שעה שבשנים אלו היו הסכמות בין הצדדים שלא דווחו לתיק! כן איתרתי בקשות עיקולי צד ג' בשנים נוספות כגון 2017, 2018, 2014 חלקם בוטל חלקם לא.

20. ברור לעיני כל שהזוכה היה חייב לבצע הקטנות בתיק עבור כל תשלום נכון למועד ביצועו ותו לא, ואין בטענה כי לא ננקטו הליכים (על אף שכן איתרתי הליכים כמפורט לעיל) וכי לא הוגש תחשיב של החייב בכדי לרפא פגם זה. יש להדגיש כי הזוכה לא הרחיב בדבר עצם אי תשלום החוב משנת 1989 עד 2005, עיון בנתוני התיק שבפני עתה מעלה כי ישנה פעילות דלה ביחס לתקופות אלו וזאת ממה שניתן לראות בתיק, מדובר בתיק היסטורי משנת 1989.

21. בעניין הריביות, הזוכה טוען שיש הרחבת חזית. תחילה אעיר כי הטענה הועלתה בכתבי הטענות של החייב, יתירה מזו אף אם הטענה לא נטענה ע"י החייב, אין להתעלם מכך.

22. לסיכום נקודה זו, בדרך כלל נטל השכנוע מוטל על כתפי החייב, אמנם, הזוכה לא כופר בתשלומים ומודה שלא הקטין וביצע הקטנות גלובליות ויש בכך בכדי לפגוע בוודאות בחישוב הריבית, יתירה מזו יש בכך בכדי להעביר את נטל ההוכחה לכתפי הזוכה שלא עמד בנטל ההוכחה הראשוני שהחוב מדויק ולכאורה בשל מחדליו הוא, המחדל בהקטנות פוגע בגובה החוב המדויק והריביות מיתרת החוב שכוללת תשלומים שבוצעו ע"י החייב ולא דווחו ולא הוקטנו ומשכך נגזר מסכום חוב לא מדויק.

23. שלא למותר לציין כי הקטנות יש לבצע נכון ליום התשלום בכדי להעמיד את החוב על דיוקו. דבר שלא נעשה במקרה זה ואין בתחשיב שצירף הזוכה בכדי להראות כי אכן התשלומים הוקטנו נכון למועד ביצועו בפועל.

24. בנוסף על כך, לא איתרתי מסמכי פתיח התיק, נטען שיש הסכם ג'נטלמני ואף צורף הסכם בכתב, החייב רק רצה להסדיר את חובו, אין זו אשמתו של החייב שהסכים לא הוקטן בזמן אמת, אי אפשר להחזיק חייבים לנצח בתיקי הוצל"פ, התיק בן 31 שנים והחייב לכל הפחות משלם מזה 16 שנים, הזוכה לא עמד בנטל ההוכחה ולא הראה כי החוב המעודכן בתיק נכון, עיון בתחשיב שצורף לא מספיק כדי שהזוכה ירים את הנטל, קרן החוב עמדה על כ- 40,000 ₪ והחייב לשיטת הזוכה שילם כ- 96,000 ₪ כולל ריבית והצמדה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

25. הזוכה לא הראה כי החישוב תואם לכלל הריבית לפי פסק הדין שניתן, כן לא ברור מדוע יש להותיר ריבית הפיגורים על כנה, הזוכה לא עדכן את החוב ולא הקטין את החוב, מדובר בתיק בעל נסיבות חריגות.

26. שלא בשולי החלטה זו אציין כי, באופן אינהרנטי תיק הוצל"פ מעניק עליונות לזוכה שמגיע עם פסק דין לזכותו ומרבית הנטל עובר לחייב בשביל להוכיח ההפך, נקודת ההתחלה אינה שווה בין הצדדים, ולכן מצופה מהזוכה שינהג ויתנהל בתום לב ברמה מאוד מובהקת כי כבר יש לו כח יותר מהחייב מעצם הזכייה.

לא אחת נקבע כי תיק ההוצל"פ אינו תכנית חיסכון ויש לפעול במסגרתו בהגינות ובתום לב, ראה "עא) מחוזי ת"א 2836/03 (עיריית תל-אביב נ' מור תמר [פורסם בנבו] (מיום 24.1.06) עמד בית המשפט על כך שפתיחתו של תיק הוצאה לפועל וניהול ההליכים בו כפופים לתחולתו של עיקרון תום הלב. עיקרון תום הלב בניהול הליכי הוצאה לפועל מחייב את הזוכה לפעול, באופן סביר, לקבלת סעד המימוש בהליכי ההוצאה לפועל, ואין הוא יכול "לישון על זכותו" עד קץ כל הימים.

תיק ההוצאה לפועל אינו יכול לשמש "תוכנית חיסכון" לזוכה, אשר ממתין עד אין קץ, ללא נקיטת הליכים, תוך צבירת הפרשי הצמדה וריבית. לאור חובת תום הלב בניהול ההליכים משפטיים ומרכזיותו של עיקרון זה, יש להימנע מלהעניק סעד לזוכה אשר "ישן על זכותו" ולא נקט בהליכים למימוש זכיותו בפסק דין.

בפסיקות בתי המשפט כבר קיים בסיס רחב לכך שעיקרון תום הלב בניהול הליכי הוצאה לפועל יכול להביא במקרים המתאימים (כמו מקרה זה) לאי ביצוע תוספות ריבית הפיגורים או להפחתה משמעותית בשיעור הריבית שהצטברה.

ראה גם תמ"ש (נצרת) 31035-07-16 ל.ש נ' מ.ש:

כך למשל, ביחס לפסקי דין אזרחיים "רגילים" שמבוצעים בלשכת ההוצאה לפועל, ידועה הפסיקה לפיה מקום שישן הזוכה על זכויותיו ולא פעל באופן סביר לגביית החוב נשוא פסק הדין, עשוי רשם ההוצאה לפועל לעשות שימוש בסמכותו לפי (סעיף 81א)ד לחוק ההוצאה לפועל ולהפחית את החיוב בהפרשי הצמדה וריבית שנוספו לתיק (24/1/2006 חבקין בעמ' 274 לספרו התיישנות). בפסיקה נקבע כי תיק ההוצאה לפועל אינו יכול לשמש "תוכנית חיסכון לזוכה" אשר תמתין לזוכה, פרק זמן ממושך, ללא נקיטת הליכים, תוך צבירת הפרשי הצמדה וריבית. ראה "עא) (מחוזי תל אביב 2836/03 עיריית תל-אביב נ' מור תמר [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24.1.2006) בפני כב' השופטת שטופמן, שם נקבע בהקשר זה:

"... חובת תום הלב בניהול הליכי הוצאה לפועל, מחייב את הזוכה בתיק ההוצאה לפועל, לפעול באופן סביר לקבלת סעד המימוש בהליכי ההוצאה לפועל, ואין הוא יכול "לישון על זכותו", עד קץ כל הימים. אכן, כלל נקוט הוא, כי על הליכי הוצאה לפועל לא תחול התיישנות. ברם, אין בכך כדי לסתור את חובתו של הזוכה לחתור לסיומו של הסכסוך בין הצדדים. תיק ההוצאה לפועל אינו יכול לשמש "תוכנית חיסכון"

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

חיסכון" לזוכה, אשר ממתנה עד אין קץ, ללא נקיטת הליכים, תוך צבירת הפרשי הצמדה וריבית."

27. לנוכח המפורט לעיל, כן באיזון הנכון אני רואה בתשלומי החייב סילוק מלא של החוב כולל שכ"ט וכל הוצאה אפשרית, התשלומים מכסים את החוב והריבית שהייתה מוצדקת לנוכח ההסכמה, משכך הגעתי לידי מסקנה שיש לסגור את התיק.

28. שאלת ההוצאות :

אין מחלוקת כי הזוכה לא פעל על פי הוראות החוק ולא דיווח על הקטנות לפי הוראות סעיף 19א לחוק ההוצאה לפועל והמורה כלהלן:

19א. (א) זוכה ידווח ללשכת ההוצאה לפועל על כל תקבול שקיבל על חשבון החוב שלא באמצעות הלשכה, בתוך שבעה ימים מיום קבלת התקבול.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), זוכה שהודיע ללשכת ההוצאה לפועל על הסדר בינו ובין החייב כאמור בסעיף 19ב, רשאי לדווח על כל התקבולים שקיבל על חשבון החוב שלא באמצעות הלשכה, בציון סכום התקבול ותאריך קבלתו, אחת לשלושה חודשים; ואולם פרע החייב את מלוא החוב, ידווח הזוכה על פירעון מלוא החוב בתוך שבעה ימים מהפירעון כאמור ויגיש בקשה לסגירת התיק.

(ג) רשם ההוצאה לפועל רשאי להטיל הוצאות על זוכה שלא דיווח ללשכה כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) בתוך המועד האמור באותו סעיף קטן, לאחר שניתנה לזוכה הזדמנות לטעון את טענותיו לעניין זה; סכום ההוצאות האמור יקוזז מחשבון החוב בתיק ההוצאה לפועל; הגיש הזוכה בקשת רשות ערעור על החלטה זו וערעורו התקבל, יזוכה חשבון החוב בתיק בסכום ההוצאות שקוזז.

ערה אני לכך כי החייב עד שנת 2005 לא שילם מאומה על חשבון החוב, עובדה שהחייב בעצמו מודה בה, בהתחשב בעובדה זו ובשים לב שאכן לא ננקטו הליכים במרבית התקופות בתיק ולפנים משורת הדין ובכדי להביא תיק בן 31 שנה לסיומו איני רואה מקום להטיל על הזוכה הוצאות.

יתירה מזו, יש לתת את הדעת על כך שגם החייב היה צריך לגשת לתיק, בנוסף לכך החייב לא ציין מה הסכום המדויק לתשלום בשום שלב, ומנגד הזוכה ברוב הגינותו מודה כי לא דיווח במועד, באיזון הנכון אני סבורה כי התשלומים של החייב סגרו כל המחלוקות בין הצדדים.

29. לסיכום:

מקבלת הבקשה בטענת פרעתי ומורה על סגירת התיק.

אין צו להוצאות כאמור לעיל.

כ"ח חשוון תשפ"ב
03 נובמבר 2021

מלכה עווידה עזאם, רשמת

תאריך